

forsikrede i private Brandforsikringer, som de for Diebliffet ere forsikrede i de offentlige.

Winther: Jeg maa meget takke den ærede Minister for den imødekommende Maade, hvorpaa han i det Hele taget har besvaret disse Spørgsmaal.

Jeg kan meget godt forstaae, at det maa tage nogen Tid, inden et saa vidtløftigt Arbejde som en Revision af alle de nu indkomne Beretninger kan blive fuldendt.

Hvad det andet Punkt angaaer, nemlig Jyllands Adskillelse fra Østifterne, da var det, hvad der ogsaa her er udtrykt i Forespørgslen, ikke Meningen, at der ønskedes en Adskillelse derfra med Hensyn til Bestyrelsen, men blot med Hensyn til Forsikringen, saaledes, at der ikke vilde blive nogen Fordyrelse af Administrationsomkostningerne ved en Forholdsregel af den Art, som her var ønsket. Jeg troer, at man paa mange Steder i Jylland er af den Mening, at det vilde være ønskeligt, om en slig Sondring fandt Sted, men jeg vil gjerne indrømme, at ved en Indretning af den Art kunne Tilfældighederne spille en saa stor Rolle, at det for Fremtiden kan blive meget tvivlsomt, om man vilde opnaae de Fordele, som man ventede sig af en slig Forholdsregel. Men det er jo imidlertid sandt, at Folk ere meest tilfredse med, at faae opfyldt, hvad de ønske, selv om dette ikke skulde være dem saa billigt, som de fra Først have tænkt sig.

Hvad det 3die Punkt angaaer, kan jeg ikke ønske noget mere imødekommende Svar end det, jeg har modtaget; jeg indseer fuldkommen vel, at Regjeringen ikke kan give noget bestemt Løfte.

Jeg maa ved denne Leilighed tillade mig at berigtige eet af de Tal, som jeg før nævnte, nemlig angaaende Administrationsomkostningerne for Jyllands Vedkommende. Jeg troer, jeg sagde, at de kunde anslaaes til 11,000 Rd. aarlig, de ville derimod omtrent blive 13,000 Rd. aarlig, og Summen bliver, som jeg sagde, 172,210 Rd.

Der er endnu en Uttring af den ærede Minister, hvorom jeg skal tillade mig et Par Ord. Jeg troer nemlig ikke, at det er billigt,

at disse enkelte Mænd, som frivillig ere gaaede ind i den Forening, som nu bestyres af Regjeringen, skulle være forpligtede til at betale Branddirecteurernes Gager, saaledes som den nu gjør, idet nemlig Branddirecteurerne, efter den ærede Ministers Udsagn, jo ogsaa have et almindeligt, det Heles Interesse omfattende Diemeed. Det forekommer mig, at hvad der saaledes skal udføres i det Almindeliges Interesse, maa ogsaa betales af det Almindelige, og ikke af de Enkelte, som frivilligt gaae ind i en Forening, som den her omtalte, og jeg havde ganske rigtig sigtet til, at ogsaa Lønningerne til Branddirecteurerne vare medindbefattede under Administrationsomkostningerne, som derved jo løbe op til omtrent en 34,000 Rdlr.

Justitsministeren: Jeg har ikke yttret, at de Ciere af Landbygninger, som udtræde af den nuværende Brandforsikring og danne en privat Forening, skulle bære Udgifterne til Branddirecteurernes Lønning; jeg vilde ansee en saadan Paastand for ubesøiet, og jeg har heller ikke udtalt det. Jeg sagde, at Statskassen maatte tænke paa at lønne Branddirecteurerne eller dem, der overtog de Forretninger, som Branddirecteurerne nu have, naar Branddirecturembederne ophævedes som en Følge af at den nu bestaaende Landbygningss-Brandforsikring gik ind. Jeg veed nok, at en anden Mening tidligere er bleven udtalt af Ministeriet, men jeg finder, at den er uholdbar. Ere de vedkommende Landetendomsbesiddere berettigede til at danne en frivillig Forening, saa kan der heller ikke paalægges dem særlig at bære nogen Udgift til et Diemeed, som ligger uden derfor, der er ingen Retgrund til at paalægge dem en slig Byrde.

G. Winther: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg heller ikke havde forstaaet den ærede Minister saaledes; jeg meente blot, at den nuværende Forening, som er en privat Forening, der bestyres af Regjeringen, betaler til almindeligt Diemeed, idet den betaler Branddirecteurernes Lønning og Pensionering, men at det ikke forekommer mig at være rigtigt, at det vedbliver at være saaledes, og det var